

مقایسه دو روش دوختن گسسته و پیوسته پوست بر میزان عفونت محل جراحی

حسنعلی محبی^{*} MD، بیژن عابدیان^۱ MD، سیدمرتضی موسوی نائینی^۱ MD، سیداحمد فنایی^۱ MD

چکیده

اهداف. این مطالعه به منظور مقایسه دو روش بخیه زدن گسسته و پیوسته زیرجلدی در بررسی میزان فراوانی عفونت‌های سطحی - عمقی محل برش جراحی در زخم‌های تمیز/آلوده انجام پذیرفت.

مواد و روش‌ها. در این کارآزمایی بالینی تصادفی که طی سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۸۷ روی بیماران مراجعه‌کننده به یکی از بیمارستان‌های تهران انجام شد، ۲۰۰ بیمار به صورت یک در میان در دو گروه ۱۰۰ تایی قرار گرفتند. ارزیابی عفونت زخم جراحی تا یک هفته (زودرس) و تا یک ماه (دیررس) بعد از عمل مورد پیگیری قرار گرفت. برای آنالیز متغیرهای کمی از آزمون تی و متغیرهای کیفی از مجذور کای استفاده شد. اطلاعات با نرم‌افزار SPSS 11.5 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها. میانگین سنی کل بیماران مورد بررسی ۳۶/۴±۱۷/۷ سال (حداقل ۱۸ و حداکثر ۶۴ سال) بود. ۷۳ بیمار (۳۶/۵٪) زن و ۱۲۷ بیمار (۶۳/۵٪) مرد بودند. میزان کلی عفونت زخم ۸ مورد بود (۴٪). میزان فراوانی عفونت‌های سطحی - عمقی محل برش جراحی در زخم‌های تمیز/آلوده در مدت پیگیری در گروه گسسته ۵ مورد و در گروه پیوسته زیرجلدی ۳ مورد بود. بین دو گروه از لحاظ عفونت زخم جراحی اختلاف معنی‌داری وجود نداشت (p=۰/۴).

نتیجه‌گیری. عارضه عفونت زخم جراحی در روش دوختن پیوسته زیرجلدی مانند روش گسسته است و ریسک عفونت را افزایش نمی‌دهد. ولی به سبب برخی مزایا مانند زیبایی بیشتر و درد، وقت و هزینه کمتر در زخم‌های تمیز/آلوده، قابل توصیه است.

کلیدواژه‌ها: عفونت زخم جراحی، بخیه گسسته، بخیه پیوسته، زخم‌های تمیز/آلوده